

[Lannung.]

vil jeg gerne understrege, at ligesom landbruget er bedst tjent med frihandelsområdet fremfor de seks' fællesmarked, gælder dette i ikke mindre grad for industrien. Dansk industri eksporterer nemlig, som vi ved, kun 20 pct. til de seks, men 80 pct. til lande uden for fællesmarkedet. Det betænkelige ved indtræden hos de seks i stedet for at søge at nå til et frihandelsområde er derfor, at samtidig med at de seks kun aftager 20 pct. af vor industrieksport og under 40 pct. af landbrugseksporten, så vanskeliggør en sådan indtræden vor handel med de lande, som er udenfor, og som aftager ikke mindre end 80 pct. af vor industrieksport og over 60 pct. af vor landbrugseksport. For industrien er forholdet altså særlig grelt, hvad det ærede medlem hr. Aksel Møller øjensynlig først er blevet klar over så sent som forleden dag, da han holdt tale i Lund. I Thisted var han i hvert fald helt galt afmarcheret.

Oprettelsen af det store frihandelsområde er derfor af afgørende betydning. Inden for frihandelsområdet falder rundt regnet 90 pct. af vor landbrugseksport og omtrent 60 pct. af vor industrieksport, eller i det hele 2½ gang så stor en eksport som til de seks, og af vor indførsel falder ca. tre fjerdedele på frihandelsområdet. Vi må vurdere Danmarks stilling i lys af disse meget talende tal. De viser, at kun ved tilslutning til frihandelsområdet kan der blive mening i tingene, også fordi det giver os de bedste muligheder for samhandel med de oversøiske markeder, som aftager over 40 pct. af vor industrieksport, og som betyder mere og mere for vor eksport i det hele taget.

Jeg vil gerne understrege, at hensynet til industrien ikke må undervurderes, men indgå med den rette vægt i alle overvejelser, da industrien jo er på vej til at hjembringe ikke langt fra halvdelen af vor eksportindtægt og den uvægerlig i kraft af nødvendigheden af øget industrialisering for at skaffe arbejdspladser til vor voksende befolkning må blive en stigende eksportfaktor.

Uddannelses- og finansieringsproblemerne i industrien er de store problemer, der ligger foran os nu, og de må selvfølgelig i høj grad indgå i vore overvejelser og ligge os stærkt på sinde ved tilrettelæggelsen af den kommende tids politik.

Men vort valg, den afgørelse, vi står foran i den nærmere fremtid, drejer sig jo om mere end økonomi. Medens afgørende grunde af økonomisk natur taler for tilslutning til frihandelsområdet, gælder det samme, når vi tænker på de meget vigtige politiske, om man vil storpolitiske, folkelige, nationale, åndelige og kulturelle sider af problemet. Her vil tilslutning til frihandelsområdet kunne ske uden skade for vore nationale og folkelige traditioner, vor nordiske samhørighed og vor forbindelse mod vest. Vi vil ikke risikere at komme under vor sydlige nabos overvældende indflydelse eller dominans, som tilfældet ville være, hvis vi var medlemmer af fællesmarkedet alene. Mange personligheder fra A. P. Møller og til folkehøjskolens mænd har understreget den fare, en tilslutning til de seks her rummer. Derfor må vi nu af al magt søge under forhandlingerne at nå til at virkeliggøre det store frihandelsområde, som kan blive det rigtige både for dansk landbrug og industri og storpolitisk, nationalt og kulturelt, og som på samme tid kan holde både Norden og Europa sammen.

Axel Kristensen: Jeg synes, det har været meget vigtigt at få fastslået, at der er enighed om, at moderne teknik kræver så store markeder, at Danmark ikke kan stå uden for et stormarked. Men man må også fastslå, at det nordiske marked heller ikke er stort nok. Hvis det havde været tilfældet, havde Benelux ikke behøvet at gå ind i fællesmarkedet, og Tyskland havde ikke behøvet et større marked. Når så store enheder erkender, at deres hidtidige markeder ikke er store nok, må det være fastslået, at det nordiske marked ikke er stort nok, ganske uanset at det drejer sig om brødrefolk, som vi gerne vil være sammen med.

Det andet, som man vel er enig om, er, at landbrugsproduktionen er uundværlig for alle landene. Der er ingen lande, der kan tåle, at deres landbrugsproduktion går ned; det er en så stor del af landenes velstand, og der er derfor truffet så mange foranstaltninger, at virkelig frihandel på dette område ikke kan ventes. Danmark som det lille land har ikke nogen som helst handelspolitisk magt; vi er altid den lille, hver gang der skal sluttes en handelsaftale. Derfor er vi interesseret i, at der bliver en fælles ordening, der stiller Danmark lige med de